

összeg 73%-a). Az MTESZ, illetve annak országos elnöksége, az 1985. évi költségvetés teljesítését 1986. május 6-án elfogadta és a 179 ezer Ft eredményt jóváhagyta.

Igy egyesületünk a szövetség 34 tagegyesülete között továbbra is azon 13 egyesület közé tartozik, amely támogatás nélkül is eredményesen gazdálkodott. Az eredmény után egyesületünk 72,5 ezer Ft fejlesztési alap és 3,4 ezer Ft részesedési alap felhasználási lehetőséghez jutott.

Az előadott részletek alapján végül is megállapítható, hogy:

- az egyesület működése az alapszabályokban foglalt előírásoknak megfelelő,
- a pénz- és vagyongazdálkodása az előírtaknak megfelelő.
- az egyesületi fegyelem jó volt,
- az ellenőrzés munkájának végzését tagtársaink mindenütt és mindenkor segítették.

TÖRÖK LÁSZLÓ

ERDŐGAZDÁLKODÁS A NAGYKUNSAÉON

Soó Rezső akadémikus szerint az egész Alföld a tölgyesek öve, pusztai tölgyesek klímaterületébe tartozik, természetes képe az erdős sztyepp volt. A pusztai környezet termőhelyeit történelmi-kulturális tényezők: erdőirtások, lecsapolások teremtették meg. A mai puszta helyén egykor erdők, lápok, mocsarak terültek el.

A különböző oklevelek tanúsága szerint a középkorban az Alföld számos helyén erdők álltak. Egy 1368-as oklevélből kiténik, hogy egy *Töll* nevű erdőt — minden bizonnyal tölgy — Cegléd, Nagykőrös és Kecskemét helységek használták közösen. Vagy például a Hortobágy folyó mentén álló erdőket *Szilágyi Erzsébet* 1461-ben Debrecen városnak adományozta. *Dr. Csöre Pál* erdészettörténész véleménye szerint Szolnok megye területéről ugyan igen kevés adat áll rendelkezésre, mégis azt a következtetést kell megerősítve látnunk, hogy ez a terület volt a legfátlanabb vidéke az országnak. Ezt a megállapítást bizonyítja *Mahmud* török bég 1558. szeptember 15-én kiadott menlevele, amely szerint parancsára a debreceniek szabadon vágthatják a szolnoki vár építéséhez szükséges fát bárki erdejében. Feltehetően távolabbról kellett a faanyagot Szolnok részére leszállítaniuk.

A másfél évszázados török iga, az azt követő háborúk az alföldi erdők végleges pusztulásához vezettek. A XVII. századra az Alföld gyakorlatilag erdőtlenné, pusztasággá vált, noha a középkorban itt még virágzó erdőségekkel találkozhattunk. A leromlás és pusztasággá válás következményei mélyre hatóak és tartósak. Helyrehozásuk egészen napjainkig terjedő súlyos feladata nemcsak az alföldi erdőgazdaságok dolgozóinak, hanem — hittel hiszem — az egész magyar erdészársadalomnak is.

A tatárjárás után a kunok betelepítésével új társadalmi viszonyok jelentkeztek a Nagykunságban. Egy 1279-ben kiadott oklevél az adományozott birtokok között az erdőket is megemlíti. A XVII. században a török és krími tatár csapatok többször végigdúlták a Nagykunság falvait, úgyhogy azok tel-

jesen megsemmisültek. Az 1699. évi összeírás csak 197 családot talált az egész Nagy-kunságban. *Mária Terézia* 1769-ben kiadott erdőrendtartása előtt, már 1762-ben megjelent a jász-kun erdőrendtartás. *Oroszi Sándor* adatai szerint a következő év tavaszán, Karcagon, elkezdték az erdő ültetését. Kisújszálláson az „Öregerdő”, mint a város erdeje, a várostól északra pedig a „Lakosok erdeje” szerepelt.

Túrkevéren, a Berettyó-parton volt egy ún. Kiserdő. Már ekkor voltak erdők Kunhegyesen és Kunmadarason is. A Nagy-kunságban a XVIII—XIX. század fordulóján összesen mintegy 500 kh mesterségesen telepített erdő volt található. Ez kb. 0,25%-os erdősültségnek felelt meg. Egy 1884-ben készült kimutatás már csak 297,6 kh erdőt talált. A nyilvántartásokban nem szereplő ártéri fás vegetáció szinte teljesen eltűnt a lecsapolások következtében.

Az alföldi erdők telepítéséről és a fásításokról szóló 1923-as törvény jelentős változást ígért, azonban a két világháború között csak mintegy 700—750 kh területen végeztek fásítást és erdősítést ezen a területen. Ezért a Nagy-kunság erdősültsége továbbra is minimális, csak 0,22%-os, a megyei 0,6%-kal szemben (1935. évi adat); 1945-ben az egész Alföld erdősültsége 4,4%-os volt.

A felszabadulást követő időszakban a magyar erdész-társadalom az országfásítás beindítása érdekében jelentős mozgósító-, szervezőtevékenységet fejtett ki.

A *Barlai Ervin* által kiadott „Erdőgazdaság-politikai irányelvek” kérelemmel fordult az ország vezetőihez és minden dolgozójához hazánk erdősültségének gyors ütemű és jelentős mértékű növelése érdekében. Hazánk erdősültsége 1945-ben 12,6% volt. 1950-ben alakult meg a szolnoki, majd a Szolnok megyei Állami Erdőgazdaság. Ennek közreműködésével indult be az a hatalmas munka, amely az ország akkor legfátlanabb megyéjének erdősültségét kívánta jelentős mértékben fokozni.

Az 1949. évi tagosítások során nagy területek kerültek az erdőgazdaság kezelésébe: így például a Hortobágy—Berettyó-főcsatorna mellett, Karcag—Apávrán több mint 1000 kh területen az 50-es évek elején mintegy 900 kh terület erdősítése történt meg. A terület $\frac{2}{3}$ részén a szántást lőfogattal és ökörrrel végezték, a makkot barázdába szórták, $\frac{1}{3}$ -át csemetével ültették be. 1950 és 1960 között Szolnok megyében összesen több mint 6700 ha erdőtelepítés és 9700 ha fásítás történt meg. Ez időszakban megötszöröződött az erdősült területek nagysága megyénkben, s így ekkor már nem tartoztunk az ország legfátlanabb területei közé.

A 18 év alatt fásított 30 000 kh-ból 17 000-et foglaltak el a gyorsan növekvő nyárfával telepített területek. A vertikális integráció jegyében, 1970-ben, a Szolnok Megyei Állami Erdőgazdaságból, a Gödöllői Állami Erdőgazdaság síkvidéki erdészeteiből és a Ládaiipari Vállalat nagykorúsi üzeméből létrehozott Nagy-kunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság erdős területe mintegy 35 000 ha, mely három megyében (Pest, Szolnok és csekély mértékben Heves) fekszik. A 15 000 km² működési körzetünkben 99 közigazgatási egység helyezkedik el, gazdaságunk észak—déli irányú kiterjedése 106 km, a kelet—nyugati irányú pedig 141 km. Az erdőgazdaság élőfakészlete mintegy 3,7 millió bruttó m³, melyből az akác 38%, a nyár 21%, a tölgy 24%, a fenyő 14%, egyéb fafaj 3% arányban fordul elő. Folyónövedék 244 000 m³/év. A Tisza II. vízlepcső területén fekvő, mintegy 2400 ha ártéri erdő kitermelése után az országban legalacsonyabb lett az egy hektarra eső fatömeg értéke erdőgazdaságunknál. Ilyen faállományviszonyok mellett különösen nehéz rentábilis erdőgazdálkodást folytatnunk. Ezt a hátrányt csak intenzív fafeldolgozással és a műszaki

gyártás, a javító-szervizelőszolgáltatás kialakításával, jelentős fokozásával lehetett kiegyenlítenünk.

Az 1970-es évek elején az alacsony értékű faállománnyal és elmaradott faparral rendelkező, újonnan létrejött gazdaság erősen megsínylette az átszervezést. Az ekkor készült hosszú távú fejlesztési tervek a gazdaság gyors ütemű stabilizálását, majd intenzív fejlődését tűzte ki célul. A szervezeti forma és az irányítási rendszer korszerűsítése is napirendre került. Meghatározott ütemben több, kisebb erdészet összevonásával, pár év alatt 15 egységből hetet, illetve nyolcat hoztunk létre. Termelési feladatainkat öt erdészeti üzem (Cegléd, Monor, Pusztavacs, Szolnok, Tiszafüred), egy fafeldolgozó üzem (Nagykőrös) és két műszaki üzem (Szolnok, Budapest) közreműködésével látjuk el. Korszerűsítettük az üzemek szervezeti, irányítási rendszerét, növeltük önállóságukat, hatáskörüket, élükön üzemigazgatók állnak.

A kerületi irányítórendszer helyett ágazati irányítást alakítottunk ki. Ennek megfelelően a munkák nagyobb részét koncentráltan, szakosított formában végezzük. Nőtt a munka szervezettsége és emelkedett hatékonysága. Mindezek eredményeként, 1970 és 1986 között az erdőgazdaság termelési értéke közel háromszorosára, bérszínvonala 2,6-szeresére emelkedett. A vállalat eredménye megkétszereződött, míg létszáma az idők során 10%-kal csökkent. A munka termelékenysége 3,5-szeresére növekedett. Ezek az adatok gazdaságunk dinamikus fejlődését tanúsítják akkor is, ha olykor-olykor életünkben előfordultak megtorpanások, gondok, zökkenők is.

Az Alföldön, illetve Szolnok megyében dolgozó erdőgazdasági szakemberek életében az erdőművelés mindig alapvető jelentőségű tevékenység volt. Az alföldfásítás, ezen belül a szikfásítás erdészt próbára tevő, komoly feladat volt a múltban és az maradt napjainkban is. A feladatok nagysága már a felszabadulást követő években is rákényszerítette az itt dolgozó erdészszakembereket az újítások bevezetésére, a gépesítés alkalmazására. Napjainkban — az évente képződő — mintegy 600 - 700 ha véghasználati vágásterület felújítása továbbra is komoly feladatot jelent számunkra.

Gazdaságunk kialakította és továbbfejlesztette az állomány alatti alomból történő akácmaggyűjtés technológiáját, ezzel a módszerrel évente 3—4 ezer kg akácmagot gyűjtünk be. Az albertirsai 67 ha-nyi magtermő plantázsunk erdeifenyő-területe és a fehérynár jelentős része termőre fordult, így 1984 óta már csak plantázsból származó erdeifenyő magot vetettünk. Az országos minősítőbizottság 1983-ban erdőgazdaságunknál több mint 220 ha tölgy és akác magtermelő állományt jelölt ki és végezte el minősítését. Az ezekből származó tölgyemagot vetettük el csemetekertjeinkben. A pusztavacsi, kiválasztott kategóriájú akác magtermelő állományból származó maggal látjuk el az ország termelőinek 40%-át. 1984-ben beüzemeltük a mikebudai, nagy teljesítményű fenyőmagpergetőt. Az utóbbi esztendőkből mind nagyobb mennyiségben elegendő fafajokból is gyűjtünk magot, illetve nevelünk csemetét a következő években létesítendő egyes állományok érdekében. Ez a tevékenység a vadgazdálkodási célokat, elképzeléseket is jól szolgálja. A jövőben 10,5 ha-ral tervezzük bővíteni az alföldi erdeifenyő-plantázs területét. Pótoljuk a szürkenyár- és feketefenyő-plantázs telepítést. Fokozni kívánjuk a gyűjtést a szürkenyár magtermelő ültetvényünkön. Célkitűzésünk az ismert származású, genetikailag magasabb értékű alap-szaporítóanyag növekvő mértékű előállítására.

1983-ban új mag- és csemetetermelési technológiát dolgoztunk ki. Korábbi anyatelepeinket megújítva és bővítvén, három új nemesnyárfajta, egy fehérfűz és egy nemesített fehérynárfajta termesztését kezdtük meg. Beindítottuk a

vegetatív úton előállított árboacakác fajták termesztését, e téren évente fél-milliós nagyságrendig jutottunk el. Kísérletező és kezdeményező munkával igyekszünk elősegíteni az új, intenzív nemesnyárlónok elterjesztését.

A szabadföldi csemetetermelési technológiák gépesítése vonalán jelentős előrelépést tettünk. Az *ERTI* dugványozógép, a sorközápoló kultivátor, az aprómagvető gép és a *Rába* kistraktor egy-egy munkaművelet gépesítésének teljes megoldását adják. A VII. ötéves terv során évente átlagosan 8,5 millió db kiültethető csemetét kívánunk megnevelni, saját céljainkra és egyéb, erdősítőüzemek részére, a mintegy 200 ha területű, hat állandó csemetekertünkben.

Megítélésünk szerint csemetekertjeink területe elegendő a szükséges mennyiségű csemete megtermeléséhez, a körzet ellátásához. Az utóbbi évek eredményeként a mikebudai csemetekertünkben többé-kevésbé befejeztük a talajmeliorációt, a szervesanyag-utánpótlást és hisszük, hogy jó minőségű fejlesztési munka eredményeként, itt egy korszerű, nagyüzemi akác, nyár, fenyő csemetekertet hoztunk létre. Csemetetermelésünk színvonala kielégítő, gépesítettségben, technológiában korszerűnek ítélnélhető.

Gazdaságunk kiegyensúlyozott, összességében eredményes erdőfelújítási munkát végez évek óta. Ennek eredményeként örömmel állapíthatjuk meg felújítási munkáinknál, hogy az 1 ha befejezett erdősítésre fordított munka lényegesen csökkenő tendenciát mutat, az átfutási idő pedig 4,5 évre esett vissza. A javuló eredményeket annak ellenére értük el, hogy a vadkárosítás mértéke növekszik. A vágásterületek koncentrációja és a szakosított szervezeti tevékenység a felújítási munkák jövedelmezőségének növelése irányába hatott.

Legnagyobb megoldatlan gondunkat a talajelőkészítésnek időben, jó minőségben és megfelelő mennyiségben történő elvégzése okozza. Bár a korábbi években beszerzett *Fiat Allis* tuskókiemelő gép bevált és a *Volvo* traktorokkal végzett üzemi tuskózási kísérletek is biztatóak voltak, a jövőben mégis olcsóbb hazai megoldást kell találnunk. Erdőfelújító és erdőtelepítő munkáinkat a termőhelyfeltáráson alapuló, átgondolt fajajmegválasztással, jó minőségben végzett falajelőkészítéssel és csemeteültetéssel kívánjuk eredményesebbé tenni.

Ártéri területeinken a nemesnyárat, jobb homoki termőhelyeken az akácot és fehérsnyárat, míg kötöttebb szikes talajokon továbbra is a kocsányos tölgyet részesítjük előnyben, az erdei- és feketefenyő területét — az adott lehetőségeken belül — igyekszünk csökkenteni.

Nagy figyelmet fordítunk az eddig létrehozott műszaki létesítményeink, parkerdeink, autósziphenőink állagának megóvására. Az évente többször is előforduló árvíz miatt a 41 ha területű, erdei tornapályával is ellátott újszászi parkerdő fenntartása fokozott karbantartást igényel. A megye egyéb területein is alakítottunk ki autósziphenőket, parkerdőket. A természetkedvelők a mintegy 20 ha-os tiszai arborétumban gyönyörködhetnek, amely egyúttal természetvédelmi terület is. Gazdaságunk feladatul vállalta Szolnok város zöldövezeti erdeinek létesítését és 1985-től a meglévő erdők kezelését is. Eddig több mint 300 ha erdőtelepítést hajtottunk végre a város külső peremkerületei mentén.

Tudatában vagyunk annak, hogy az ország második legfátlanabb megyéjében különös jelentősége van az erdők környezetvédelmi, szociális-kulturális funkciójának. Gazdaságunk Pusztavacs és Karcag térségében két vadászterülettel rendelkezik, 22 000 ha-nyi területen, amelyen dámszarvas, őz, fácán, vadkacsa és nyúl található.

Összességében örömmel állapíthatjuk meg, hogy a több évtizedes erdősítési, fásítási munka eredményeként, Szolnok megye erdősültsége 5,2%-ra emelkedett.

Életünkben a fahasználati munkák jelentősége a Tisza II. víztározó területén fekvő erdők kitermelésével 1967—68 óta kezdett nőni. Újabb, ugásszerű fejlődést jelentett e téren a Nagykunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság megalkakulása, ekkor már a kitermelendő fatömeg mintegy 150 ezer bruttó m³ volt. A megnövekedett fakitermelési feladatok időben történő végrehajtása érdekében több munkamódszert alkalmaztunk, melyeknél a meghatározó a faanyag közelítése volt.

A jelenleg is alkalmazott MTZ és RV—700 markolás közelítőtraktor vezérgépü, hosszúfás technológiát — amelynél a faanyag darabolása erdei felkészítőhelyen történik — 1979-ben vezettük be a püsztavacsi erdészetrél. A kedvező gyakorlati tapasztalatok alapján ez a technológia előnyeit rövid időn belül megmutatta, ezért gazdaságunk területén bevezetésre került, mind jobban elterjedt.

Ezzel a módszerrel lehetővé vált az egyszemélyes munka a gépi közelítésben, valamint az optimális létszámú munkaszervezet kialakítása és az egy főre eső munkateljesítmény jelentős növelése. Az egy m³-re eső élőmunkaráfordítást így sikerült 2 óra alá csökkentenünk. A munkacsapat három motorfűrész-kezelőből és egy traktorvezetőből tevődik össze; egy munkacsapat, 8 órás műszakban, 25—30 m³-t termel. A termelési költség ágazati általános költségek nélkül 204 Ft/m³. Az élőmunkaerő megtakarítása mellett a fakitermelés költségei döntően az alkalmazott traktor alacsony üzemköltsége miatt csökkentek.

Az ártéri nemesnyárasok kitermeléséhez és bérfakitermeléshez 1978—1982 közötti időszakban az ŐSA fakitermelő gépsort alkalmaztuk. Ezt a technológiai sort, bármennyire is könnyítette a fakitermelést, a jelentkező magas üzemeltetési költségek nem teheték gazdaságossá a korábban alkalmazott technológiákhoz viszonyítva. Ezért napjainkban — a jövödelmezőség fenntartása érdekében — sem mondhatunk le a motorfűrész fakitermelésről és az alacsony költségű gépi közelítésről.

Bár a fakitermelés gépesítése, műszaki fejlesztése a jövöben elkerülhetetlen, jelenleg — megfelelő anyagi erőforrások hiányában — számottevő műszaki fejlesztésre nincs lehetőségünk. A kedvezőtlen munkaerő-ellátottságú Pest környéki üzemeinkben a fakitermelési feladatok végrehajtásához igénybe vesszük a különböző gmk-kat, a meglevő fakitermelő kisvállalkozókat, akik munkájukkal hozzájárulnak feladataink maradéktalan teljesítéséhez. Hosszú évek tapasztalatai bizonyítják, hogy ahol a helyszíni művezetés szakmai színvonala, munkaszervezési készsége, munkafegyelmi tevékenysége megfelelő, ott a vállalkozók, bérfakitermelők dolgozóinkkal azonos, vagy azt megközelítő szintű szakmai munkát végeznek.

A VII. ötéves tervben az erdőtervi előírások 725 ezer m³ vastagfa kitermelését teszik lehetővé. A kitermelhető főbb fafajok: akác 57%, nemesnyár 31% stb. Az iparifa-kihozatal átlagosan 66%, amit kedvezően ítéhetünk meg a fafajmegoszlás figyelembevételével. Bruttó fatömegre vetítve a képződő vékony tűzifa 40%-át a lakosság bevonásával készítettjük fel és értékesítjük, míg a föld alatti fatömeg hasznosítása jelentős feladatot, gondot okoz számunkra.

A közeljövöben tervezzük a nevelővágásoknál a gépi közelítés megoldását, kíméletes fakitermelési technológia alkalmazásával, az aprítás egyidejű elvégzésével. A VII. ötéves terv során fahasználatlalt érintett területek nagysága éves átlagban: véghasználat 660 ha, törzskiválasztó gyéritis 610 ha, növedékfokozó gyéritis 410 ha és tisztítás 1030 ha.

Az évente kitermelt, mintegy 150 ezer m³ vastagfából 50 ezer m³-t faiparunk dolgoz fel, a többi értékesítésre kerül.

Faiparunk évente közel 100 ezer m³ alapanyagot dolgoz fel, melyből mintegy 45 ezer m³-t a környező tsz-ektől, társ gazdaságoktól, állami gazdaságoktól szerzünk be. A pusztavacsi üzemünk akácra specializálódott, évente közel 20 ezer m³-t vág fel; a nagykőrösi, abádszalóki és szajoli üzemeink pedig lágy, elsősorban nyár alapanyagot dolgoznak fel. Faiparunk fűrészárutól a kész bútort előállításáig igen változatos termékskálát állít elő. Jelentősebb késztermékeink a különböző rakodólapok, mezőgazdasági és ipari ládák, csap-hornyos parketta, bútoralkatrész, kész bútorok — íróasztalok, szekrény sor, gépiróasztal stb. — cipák, ragasztott falépcsők, korlátok, kerítéselemek, lambériák.

Termékeinket a hazai piacon értékesítjük, de jelentős mennyiség kerül közvetlen és közvetett exportra is. Saját termékeink értékesítésében fokozódó szerepet játszik mintabolthálózatunk, jelenleg Pusztavacson, Monoron és Szolnokon működik saját kezelésű boltunk.

A közeli hetekben nyílik meg Szolnokon faipari szolgáltatótelepünk is, mely termékeink árusítása mellett különböző faipari szolgáltatásokat is elvállal: méretre vágott tetőszerkezet gyártása, parketta, lambéria helyszíni lerakása stb. — E hálózat révén nemcsak árbevételünket, nyereségünket tudjuk szerény mértékben fokozni, hanem közvetlen tapasztalatokat szerzünk a piac igényeiről, a lakosság elvárásairól.

Mintegy négy esztendeje határoztuk el, hogy

erdészeti és faipari gépgyártó tevékenységünket kiegészítjük az energiaracionalizálási programban való részvételünkkel.

Rövid időn belül világossá vált számunkra, hogy az ún. másodlagos anyagok energetikai felhasználásánál nem elég csak a tüzelőberendezésekkel foglalkoznunk, hanem a teljes bioenergetikai technológia eszközeit kell kifejlesztenünk és gyártanunk. Az apríték-előtűztűzelőknél azt a komfort- és biztonsági fokozatot kellett elérnünk, melyet a korszerű olaj- és gázégők biztosítanak. A teljesítménymagyságot figyelembe véve alakítottuk ki előtűztűzelő-családunkat, 35—580 kW teljesítményhatárok között. Legújabb berendezéseink már mikroelektronikus vezérlésűek. Az igényeknek megfelelően konténeres kivitelben is készülnek léghevítővel, meleg vizes, vagy gőzkazánal. Az ipari felhasználás igényeit figyelembe véve fejlesztjük és gyártjuk a forgórostélyos aprítékűztűzelő változatot, 400—5800 kW teljesítményhatárok között. A jelentős importtűzelőolaj-kiváltás mellett a berendezések gazdaságossága is szembe tűnő. A dohány szárítóknál például olajrendszerű fűtéssel a szárítás költsége kg-onként 8—12 Ft, aprítékkal 1,50—2 Ft-ra esik vissza. Vagy a broylercsirke-nevelésnél olajtűzeléssel a fűtési költség 3—6 Ft/csirke-kg, aprítékűztűzeléssel ez 1—2 Ft-ra csökkenthető.

Az igényes tüzelés megkívánja a megfelelő minőségű aprítékot, melyet az országban forgalomban levő és gyártott aprítógépek nem tudnak biztosítani. Gyors döntés és fejlesztés alapján készítettük el az erdei mobil aprítógépet, mely megítélésünk szerint kellő színvonalat képvisel. A berendezés újdonsága az utántörő rendszer, ez biztosítja az apríték homogenitását. Faipari üzemek megkérésére alapján fejlesztettük ki stabil aprítógépünket — hisszük és reméljük, hogy a hasonló nyugati típusokkal közel egyenértékű színvonalon. A

szőlő- és gyümölcsstermeléssel foglalkozók megbízásából alakítottuk ki a szőlő- és gyümölcsnyesedékapritót; ez a gép bozót és erdei gally aprítására is alkalmas.

Tüzelőberendezéseink és aprítógépünk az 1985, illetve 1986-os Budapesti Nemzetközi Vásáron vásárdíjat, illetve nagydíjat nyertek.

Fejlesztő-, kutatómunkánk nem állt meg, jelenleg egy korszerű és aránylag olcsó szárítóberendezés fejlesztésén, gyártásán tevékenykedünk. A héjszerkezetű, üvegszál—poliészter kötésű, modul rendszerű szárítókamra gyorsan telepíthető, aprítéktüzelő berendezéseinkkel üzemeltethető. E szárítók fűrészáru szárításán kívül paprikaszárításra, gyümölcsaszalásra is alkalmazhatók.

Néhány szót szeretnék szólni együttműködéseinkről, társulási tevékenységeinkről. 1979 közepén jött létre az Erdészeti Termelésfejlesztési Társaság gazdaságunk gesztorsága mellett, melynek célja, hogy az anyagi és szellemi erők koncentrálásával, a legújabb tudományos kutatási és műszaki eredmények felhasználásával, növelje a gazdálkodás tervszerűségét, jövedelmezőségét, a gyorsan növő fajok nagyobb arányú ültetésével kedvezőbb fajok arányokat hozzon létre, iparszerű termelésének és hasznosításának megoldásával mérsékelje a fenyőfaimport nagyarányú növekedését, fokozza az exporttevékenységet.

A Szolnok megyében folyó termelőszövetkezeti erdőgazdálkodás előmozdítása érdekében, gazdaságunk 1985 óta ellátja kilenc termelőszövetkezet által alakított Tiszavidéki Erdészeti Gazdasági Társaság gesztori teendőit. A TESZÖV-vel történt megegyezés alapján Szolnok megye valamennyi termelőszövetkezete részére vállaljuk különböző gépek és berendezések javítását, alkatrész- és szerszámellátását, előre megrendelt csemetek megnevelését.

Az elmondottakkal szerettem volna érzékeltetni önökkel a NEFAG szer-tegázó tevékenységét, melyet röviden azzal összegeznék, hogy

az aránylag kedvezőtlen adottságú, 35 000 ha erdővel rendelkező gazdaság közel 900 milliós termelési értéket, 740 milliós árbevételt, 36 millió forintos nyereséget ért el az elmúlt esztendőben úgy, hogy dolgozói számára 63 és fél ezer Ft kereset-színvonalat tudott biztosítani.

Célunk és törekvésünk, hogy utódainkra minél szebb, minél több és értékesebb erdőt hagyjunk és a közel kétezer itt dolgozó munkatársunk számára értelmes feladatokat és megfelelő kereseti viszonyokat biztosítsunk.

